MARCI ANTONII
SABELLI
J. C. MUTILIANENSIS
VARIÆ JURIS
RESOLUTIONES,

IN QUIBUS QUAMPLURES Quæſtiones Forenſes, quotidie occurrentes, perſtrictè, & ſummatim juxta veriores & approbatas Doctorum ſententias, ac præcipuè juxta ſolidiſſimas Rotæ Romanæ opiniones deciduntur.

OPUS OMNIBUS JUDICIBUS, ADVOCATIS, aliiſque in Foro verſantibus apprimè utile & profuturum; dum multa cùm ad Theoriam, tum ad Praxin neceſſaria, & quæ paſſim uſui ſunt, habentur.

EDITIO NOVISSIMA, ADDITIONIBUS IN CORPORE, & novis Reſolutionibus locupletata.

Cum duplici Indice, altero Argumentorum, altero verò Rerum notabilium copioſiſſimo,

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA · SALAMANCA

COLONIÆ AGRIPPINÆ,

Sumpt. WILHELMI METTERNICH Bibliop.
M. DCC. VII.
Cum privilegio Sacræ Cæſareæ Majeſtatis ſpeciali.

INDEX
ARGUMENTORUM, ET MATERIARUM,
Quæ in hiſce Reſolutionibus continentur.

ARGUMENTUM I.

Conductor non ſolvens penſionem qualiter poſſit expelli, quando dicatur tacitè reconduxiſſe, vel non: quouſque teneatur ſolvere penſionem. Scriptura quando dicatur de ſubſtantia contractûs; aliqua de remiſſione penſionis, & ſuſceptione caſus fortuiti.

ARGUMENTUM II.

Filii tam maſculi quàm fœminæ qualiter ſuccedant matri, & quid in privigno; & qualiter fratres, & ſorores inter ſe, vel unà cum patre tam de jure communi, quàm attento Statuto Florentino: & quando Statutum civitatis dominantis ſit ſervandum, cum aliis notabilibus ad intelligentiam ſtatutorum, excludentium fœminas propter maſculos.

ARGUMENTUM III.

Salvianum an competat fideicommiſſario: quid operetur inventarium; quæ requiſita contingere debeat; quibus privilegiis gaudeat hæres beneficiatus, & an, & quando conveniri poſſit intra tempus conficiendi inventarium.

ARGUMENTUM IV.

An mulier poſſit eſſe Tutrix, & quæ ſervare debeat: an repetat dotem ante redditionem rationis: an adeundo hæreditatem ſibi, vel filius poſſeſſionem acquirat, & tranſeundo ad ſecunda vota obligantur bona ſecundi viri pro debito tutelari. Clericus an poſſit eſſe Tutor? quæ requiruntur in alienatione rerum minoris. Remedium ſpolii quibus, contra quos, & quando detur, an admittat appellationem, & qualiter fructus debeantur.

ARGUMENTUM V.

Salvianum an competat donatario abſenti ante ratificationem; Donatio revocata quoad primum an debeatur ſubſtitutis, non inſinuata in qua ſumma ſuſtineatur; quid ſtante juramento, & diuturnitate temporis; an poſſit quandocumque inſinuari, inter patrem, & filium quando valeat; omnium bonorum ſuſtinetur quoad præſentia; & quando dicatur ſimulata.

ARGUMENTUM VI.

Litigans ut ſibi paret actionem de evictione, & ſic ſtante juſtâ causâ an patiatur immiſſionem pro expenſis; quid ſtante Statuto, quod victus victori in expenſis condemnetur, & an ſententia nulla tranſeat in judicatum.

ARGUMENTUM VII.

Servitus diſcontinua qualiter præſcribatur, quæ requirat præſcriptio ſtatutaria, & an procedat in bonis emphyteuticis Eccleſiæ. Confeſsio qualificata poteſt ſcindi, & venditoris an noceat emptori. Oſtium, vel feneſtra an, & quando fieri poſſit in proprio pariete verſus fundum vicini.

ARGUMENTUM VIII.

Manutentio ſuſpendit petitorium, an detur ex poſſeſſione civili, vel naturali, vel vigore conſtituti, & an uxori. Agens pro jure cesso repellitur. Soror, quæ renunciavit fratri, an ſibi, vel ei acquirat legatum, vel donationem poſteà ſibi factam. Uxor an præſumatur acquiſiviſſe ex bonis viri; an poſſit petere dotem ante redditam rationem tutelæ. Simplex ſcriptura patris qualiter habeat vim teſtamenti inter liberos, & alia plura.

ARGUMENTUM IX.

Rixa ſequuta inter laicos in loco ſacro ad quem ſpectet cognitio; & quando poſſit delinquens duplici pœnâ puniri, & an abſolutus in foro Sæculari; & quid ſi fuerit condignè punitus.

ARGUMENTUM X.

Uxor an mortuo viro ſit manutenenda pro dotibus, & legato non compenſabili. Habitatio domus intelligitur de tota. Legatum mobilium quæ contineat, & quando ſit perpetuum. Uxor quando non præſumatur acquiſiviſſe ex bonis viri, & à quo habere debeat veſtes lugubres.

ARGUMENTUM XI.

Liber an probet pro ſcribente, præcipuè circa traditionem, & qualiter exceptio rei non traditæ ſemper obſtet agenti.

ARGUMENTUM XII.

Iudices omnes, & periti qualiter, & ex quibus cauſis poſſint allegari ſuſpecti. Quomodo ſe gerere debeat Iudex in electione peritorum, & quæ ipſi ſervare debeant in relatione.

ARGUMENTUM XIII.

Fructus pendentes tempore mortis emphyteutæ, vaſſalli, emptoris ad vitam, & in ſimilibus, an ſpectent ad dominum, vel pro rata temporis dividantur cum hæredibus defuncti: quid in retractu, in Rectore beneficii, in ſimplici emptore, in uſufructuario, & an ſaltem ſint reſtituendæ expenſæ ſeminis, & culturæ.

ADSIT PRINCIPIIS VIRGO BEATA MEIS.

ARGUMENTUM.

Conductor non ſolvens penſionem qualiter poſſit expelli, quando dicatur tacitè reconduxiſſe, vel non, quouſque teneatur ſolvere penſionem. Scriptura quando dicatur de ſubſtantia contractûs, aliqua de remiſſione penſionis, & ſuſceptione caſus fortuiti.

SUMMARIUM.

1 *Conductor non ſolvens penſionem cadit à commodo contractûs, & poteſt expelli.*

2 *Conductor expulſus culpa ſua tenetur ad penſionem pro toto tempore.*

3 *Conductor finito tempore perſeverans in re conducta dicitur tacitè reconduxiſſe.*

4 *Præcipuè quando non per paucos dies, ſed congruo tempore perſeveravit.*

5 *Reconductio tacita cenſetur facta cum eadem penſione.*

6 *Conductor, qui finito tempore vult recedere, debet notificare domino.*

7 *Dominus poteſt finito tempore quandocunque conductorem prædii urbani expellere, ſecus in prædio ruſtico, in quo tenetur præſtare patientiam per alium annum.*

8 *Conductor tenetur ad penſionem, donec reſtituat rem in priſtinum ſtatum bonitatis.*

9 *Conductor propter malum uſum rei poteſt expelli.*

10 *Conductor tenetur ad penſionem, donec retinet rem conductam.*

11 *Res non dicitur reſtituta, cùm deteriorata reſtituitur.*

12 *Reconductio tacita requirit ſimultaneum conſenſum utriuſque partis.*

13 *Reconductio tacita non procedit in urbanis, ſed tantùm in ruſticis prædiis.*

14 *Molendina an dicantur prædia ruſtica, vel urbana.*

15 *Reconductio tacita non procedit, quando locator eſt abſens.*

16 *Prout non inducitur ſtante promiſſione de reſtituendo rem finito tempore, & ſtante generali renunciatione.*

17 *Reconductio tacita intelligitur pro uno anno tantùm.*

18 *Reconductio tacita non procedit, quando locatio fuit contracta in ſcriptis, & quomodo iſtud intelligatur.*

19 *Scriptura quando ſit de ſubſtantia contractus, vel ad ſolam probationem.*

20 *Scriptura in dubio dicitur ad probationem, & non de ſubſtantia.*

21 *Conductor molendini an ſtante deſtructione vinſæ habeat remiſſionem penſionis.*

22 *Caſus fortuiti quando veniant in generali promiſſione, & quales veniant.*

23 *Suſcipiens in ſe caſus fortuitos non tenetur de inſolitis.*

24 *Nec de illis qui ex culpa partis, vel facto Principis eveniunt.*

25 *Factum Principis non excuſat quando fuit prævisum.*

CAPUT I.

Conductor non ſolvens penſionem tempore convento efficit locationem nullam & invalidam, cadit à commodo contractus, jus ſtatim amittit, & poteſt ante tempus
1 expelli, ita ut non admittatur purgatio moræ, ſtante juramento, Mohed *deciſ. 1. de loc. & conduct.* Magon. *dec. Luc. 15. n. 5.* Gratian. *diſcept. forenſ. cap. 19. n. 7. & ſeqq. & cap. 515. per tot.* Aunt. *deciſ. Ferrar. 57. num. 1.* Cancer. *variar. reſolut. part. 1. cap. 14. num. 7. & 8.* Et ſi ex hac cauſa non ſolu- 2
tionis penſionis expellatur, & ſic propter culpam ſuam tenetur nihilominus ſolvere pro toto tempore conductionis, ſecundùm Paul. de Caſtr. *in l. diem functo. in fine, ff. de off. Aſſeſſ.* ubi etiam Jaſ. *numer. 33. & ſeq.* & Alexand. *num. 11.* quos vide.

Si autem conductor perſeveravit in re conducta poſt finitum tempus, prout in caſu noſtro, ex retentione clavium, & aliorum inſtrumentorum molendini, non eſt dubium quod tenetur ſolvere penſionem, cùm ex hujuſmodi perſiſtentia, & retentione reſultet indubitata reconduc- 3
tio tacita, ut in *l. item quæritur, §. qui impleto, ff. loc. & conduct.* ubi gloſs. & DD. Faber. *in ſuo Cod. lib. 4. tit. 42.* Rub. *de loc. & conduc. def. 45. in princ. & def. 48. n. 1.* Barz. *deciſ. 60. n. 7.* Ricc. *in prax. for. Eccleſiaſt. deciſ. 92. n. 1.* Cancer. *d. cap. 14. n. 57. & ſeq. ubi n. 69.* ait hoc verum etiam in retentione rerum mobilium conductarum.

Quod præcipuè procedit, quando conductor non per modicum tempus, & paucos dies permanſit in re conducta poſt finitam conductionem, ſed per congruum tempus 4
perſiſtit, ut notat poſt alios Cancer. *d. cap. 14. numer. 58. verſ. prædicta tamen,* Rot. *Bonon. deciſ. 40. num. 13. part. 1. diverſ.* ubi *num. 14.* habetur; quod tempus congruum dicitur ſpatium trium menſium, ſi enim modico tempore, ut per tres, vel paulò plures dies ſtetiſſet conductor in re conducta poſt finitum tempus, non cenſeretur facta tacita reconductio, Bald. *in d. §. qui impleto,* & Afflict. *deciſ. 365. num. 14.* Et hujuſmodi tacita reconductio cenſetur 5
facta cum eadem penſione conventa in expreſſa conductione, ut in *d. §. qui impleto,* ubi notant omnes, Faber. *d. def. 45. num. 1.* Barz. *d. deciſ. 60. num. 7.* & Cancer. *d. cap. 14. num. 65. &c.* Et pro eodem tempore Rot. *Rom. d. deciſ. 20. numer. 2. & 3.* Afflict. *deciſ. 365. num. 10.* ubi Urſil. *num. 13.*

Conductor enim, qui finito tempore conductionis non 6
vult teneri ulterius ad penſionem, debet denunciare domino ſe velle recedere à domo conducta, aliàs tenetur ſolvere donec notificet, præcipuè quando agitur de re, quæ difficulter locari ſolet, & ſi quando ex tali receſſu dominus eſſet damnum aliquod paſſurus, Jaſ. *in l. ſi eu legati cauſ. num. 14. ff. de verb. obligat.* Menoch. *conſ. 246. numer. 32.* cum aliis per Gratian. *diſcept. 354. num. 20. & ſeq.* & latè Mantic. *de tacit. & ambig. convent. lib. 5. tit. 15. num. 2. & per tot.* Urſil. ad Afflict. *deciſ. 365. num. 9.* Quamvis dominus finito tempore poſſit quandocunque illum expellere, 7
quando ſumus in prædio urbano, ſecus autem in ruſtico, quia tunc tenetur præſtare patientiam per alium annum, ex quo ſtante perſeverantia in prædio ruſtico præſumitur tacita relocatio uſque ad alium annum propter patientiam ipſius locatoris, & quia fructus niſi per annum capiuntur in prædiis ruſticis, in urbanis verò ſingulis diebus fructus habitationis percipiuntur, & ideò conductor, prout inhabitavit, reconduxiſſe videtur, & non ultrà, *l. item quæritur, §. qui impleto, ff. locat.* ubi Bart. *in ſum.* Afflict. *deciſ. 365. n. 12.* Franc. Papp. *libel. ad ſitt præſtar. gloſſ. 1. nu. 8.* Gratian. *diſcept. 354. num. 13.* latè Mantic. *loc. cit.* & plenè, ac pulchrè more ſuo Marr. Medic. *deciſ. Senenſ. examin. 59. numer. 10.*

GUIDI ANTONII
SABELLI
I. U. D. FLORENTINI

Sacræ, atque Ill^{mæ} D. Stephani Religionis Equitis,

INDEX GENERALIS,

ſeu Clavis totius

SUMMÆ SABELLÆ,

QUA MATERIÆ OMNES, TAM SUMMÆ, quàm Reſolutionum, necnon Praxis Criminalis, ac Noviſſimarum Additionum, quæ in Voluminibus Colonienſis Impreſſionis continentur, facilè aperiuntur.

CUM INDICULO VERBORUM, SUB Quibus prædictæ Materiæ diſpoſitæ habentur, ad maximum Judicum, Advocatorum, cæterorumque Juriſprudentiæ Profeſſorum commodum, ac utilitatem.

COLONIÆ

Sumpt. WILHELMI METTERNICH Bibliop.

Sub Signo Gryphi. ANNO M.DCCVII.

Cum Privilegio Sacræ Cæſareæ Majeſtatis.

INDEX
VERBORUM OMNIUM,
Etiam extrà §§, ſub quibus collocantur materiæ totius Summæ, Reſolutionum, & noviſſimarum Additionum.

A

Abbas, Abbatiſſa. 1
Ablatitus. 1
Abortus. 2
Abraſio. 2
Abſentia. 2
Abſolutio. 2
Academia. 3
Acceſſorium. 3
Accolatio. 3
Accuſatio. 3
Acquiſita. 4
Acta. 4
Actio. 5
Actor. 6
Actus. 6
Aditio. 7
Adminiſtrator. 8
Admiſſus ad novas. 9
Adulterium. 10
Advocatus. 10
Aer. 11
Affectus. 11
Affinitas. 11
Aggeres. 12
Aggreſſor. 12
Aggreſſus. 12
Agnatio. 12
Agricultura. 12
Alchimia. 12
Alienatio. 13
Alimenta. 13
Allegatio. 14
Alluvio. 14
Altaria. 15
Ambaſciatores. 15
Ambitus. 15
Amicitia. 15
Amiſſio. 15
Amor. 15
Antiani. 15
Anima. 15
Animalia. 15
Animus. 16
Annona. 16
Annulus. 16
Annus. 16
Antiquitas. 16
Appaltus. 16
Appellans. 16
Appellativa ſignificatio. 18
Apoſtata. 18
Apoſtilla. 18
Approbatio. 18
Aqua. 18
Aquæductus. 19
Arbiter. 19
Arbitrator. 19
Arbitrium. 19
Arbor. 19
Archibuſiæ 20
Archivium. 20
Argentum. 20
Argumentum. 20
Arma, vel inſignia. 20
Arma ad offendendum. 21
Arrha. 21
Articuli. 21
Artifices. 21
Aſſaſſini. 21
Aſſecuratio. 22
Aſſecurans. 23
Aſcendentes. 23
Aſſertio. 23
Aſſignatio. 23
Aſſiſtentia. 23
Aſſociatio. 23
Attentata. 23
Auctor. 24
Auditor. 24
Aulici. 24
Augmentum. 24
Avocatio. 25
Avus. 25
Auxilium. 25

B

Ballæ. 25
Banchæ. 25
Banna. 25
Banniti. 26
Baptiſmus. 27
Baratteria. 28
Barbitonſores. 28
Barones. 28
Baſtardi. 28
Beccarii. 28
Bellum. 28
Beneficium. 28
Beneplacitum. 29
Beſtialitas. 30
Bigamia. 30
Birruarii. 30
Blanditiæ. 30
Blaſphemia. 30
Bona fides. 31
Bona. 32
Bravium. 32
Brentator. 32
Bulla. 32

C

Cadavera. 33
Caducitas. 33
Calor. 33
Calumnia. 33
Cambium. 33
Camerarius. 33
Cancellarius. 33
Cancellatura. 33
Canis. 33
Canones. 33
Canonicus. 33
Capella. 34
Capitale. 34
Capſerius. 34
Captura. 34
Carcer, Carcerati. 34
Cardinalis. 35
Cartula. 35
Caſus. 35
Caupones. 36
Cauſa. 36
Cautela. 37
Cautio. 37
Cæcus. 38
Cedula. 39
Cœmeterium. 39
Cenſus. 39
Centenario. 40
Ceſſio. 40
Chirurgus. 42
Chriſtianus. 42
Cibus. 42
Ciocolati. 42
Circuitus. 42
Citatio. 42
Cives. 43
Civitas. 44
Clauſula. 44
Clerici. 46
Clientulus. 49
Cloaca. 49
Codicillus. 49
Cognatio. 49
Coitus. 49
Collatio. 50
Collecta. 50
Colonus. 50
Collegium. 50
Comuni. 50
Comœdia. 50
Commenda. 50
Commentarienſis. 50
Commiſſarius. 50
Commiſſio. 51
Commodatum. 51
Comparatio. 51
Compater. 51
Compenſatio. 51
Communicatio. 52
Communitas. 52
Compromiſſum. 53
Computatio. 53
Conatus. 53
Concionator. 53
Concluſio. 53
Concubina. 53
Concurſus. 54
Concuſſio. 54
Condemnatio. 54
Conditio. 54
Conductor. 57
Confeſſio. 58
Confeſſarius. 60
Confinatus. 60
Confines. 61
Confirmatio. 61
Confiſcatio. 61
Confraternitas. 62
Confrontatio. 62
Confuſio. 62
Congrua. 62
Coniuges. 62
Conſanguinitas. 62
Conſcientia. 63
Conſenſus. 63
Conſilium. 63
Conſtitutum. 63
Conſuetudo. 64
Contemptus. 65
Conteſtatio. 65
Continentia. 65
Contractus. 65
Contradictio. 66
Contraventio. 67
Contritio. 67
Contumacia. 67
Conventio. 67
Copia. 68
Copula. 68
Correctio 68
Correctum. 68
Corpus delicti. 68
Correus. 69
Corruptio. 69
Creditor. 69
Crimen. 71
Cronicæ 71
Cucullus. 71
Culpa. 71
Cumulatio. 72
Curator. 72
Curiales. 73
Cuſtos. 73

D

Damnati. 73
Damnum. 73
Dans opera, &c. 74
Datio in ſolutum. 74

a 2

Debi-

INDEX GENERALIS, SEU CLAVIS, ET REPERTORIUM Summæ, Reſolutionum, Praxis Criminalis, & Noviſſimarum Additionum

M. ANTONII SABELLI;

AUCTORE

EQUITE GUIDO ANTONIO SABELLO J. C. ejus Filio amantiſſimo.

Primus numerus Tomum, Secundus §. Tertius numerum marginalem denotat.

ABBAS, ABBATISSA.

Abbas eſt nomen ſolicitudinis, & curæ; poteſt corrigere Monachos circa Regulam, non de delictis communibus, & contractibus, quorum cognitio ſpectat ad Epiſcopum, t. 2. A. §. 1. n. 1.
Huic eſt nomen honoris, & dignitatis, ſed non ordinis, quos præcedat in Eccleſia, proceſſionibus, & extra, ibid.
An habeat jus ſedendi ſub baldachino, ibid.
Abbates alii ſæculares, alii Regulares, t. 2. A. §. 1. n. 2.
De Abbate Monaſterii Caſſinenſis, ibid.
Abbates poſſunt conferre ordines minores Regularibus ſibi ſubjectis, & non aliis, & alia, t. 2. A. §. 1. n. 3.
Abbates quando poſſint conferre ordines, dare literas dimiſſorias, viſitare, diſpenſare, conferre beneficia, interponere auctoritatem, & alia, t. 2. A. §. 1. n. 4.
Abbates an poſſint abſolvere Monachos ab excommunicationibus, eorum vota reſcindere, diſpenſare, & c. t. 2. A. §. 1. n. 5.
Non poſſunt ſibi erigere Oratorium in domo pro Miſſa celebranda, ibidem.
Abbates, & Abbatiſſæ non poſſunt compromittere, nec tranſigere de rebus Eccleſiæ ſine ſolitis ſolemnitatibus, quid ſi ſint reditus ad jura communia, & alia, t. 2. A. §. 1. n. 6.
An poſſint hæreditatem adire, vel repudiare invito Monacho, cui ſit delata, ibid.
Abbates poſſunt permittere, quod Monachus poſſideat ad tempus, quomodo, & alia, t. 2. A. 1. n. 7.
Abbates & Abbatiſſæ ab Epiſcopo conſecrandi, & benedicendi, ſicut Moniales, & ſimiles, t. 2. A. §. 1. n. 8.
Abbates non prohibentur teſtificari pro ſuo Monaſterio, aliquibus caſibus exceptis, t. 2. A. §. 1. n. 9.
Abbates, & Monachi non poſſunt eſſe patrini in baptiſmo ſub peccato, & quare; licet, ſi de facto ſint, efficiantur veri patrini, t. 2. A. §. 1. n. 9.
Abbates poſſunt agere ſine conſenſu conventus, præterquam in arduis, et idem citari pro Monaſterio, t. 2. A. §. 1. num. 10.
Abbates ſunt manutenendi in obedientia Monachorum, poſſunt illos revocare ad Monaſterium, an poſſint novos admittere ſine conſenſu Conventus, & alia, t. 2. A. §. 1. n. 11.
Abbates poſſunt removere Priorem manualem, etiam ſine cauſa, & ex quibus poſſint ipſi Abbates removeri, t. 2. A. §. 1. n. 12.
Abbates qualiter poſſint ejicere Monachum incorrigibilem adhibito conſilio ſui Conventus, & an poſſint de per ſe corrigere, & punire ſuos Monachos, ibid.
Abbates qualiter teneantur lite pendente præſtare alimenta, & litis expenſas Monacho litiganti, t. 2. A. §. 1. n. 13.
Abbatiſſæ qua forma ſint eligendæ, an nulliter electæ teneantur in conſcientia officium dimittere, & quantum duret ejus officium, t. 2. A. §. 1. n. 14.
Epiſcopus cum ſuo Vicario, vel alio ab ipſo aſſumpto in electione Abbatiſſæ poteſt vota Monialium occultus audire, ibid.
Abbatiſſæ an poſſint pacifici de certo intereſſe, donec dos Monialis ſolvatur, ibid.
Abbatiſſæ debent eſſe virgines, profeſſæ, & de aliis requiſitis remiſſivè, t. 2. A. §. 1. n. 15.
Abbatiſſæ an poſſint eſſe illegitimæ ſine diſpenſatione, & de ætate requiſita in ſimilibus muneribus, & officiis, ibid.
Abbatiſſæ nulliter electæ, an habeant poteſtatem incorporandi Religioni, & alia remiſſivè, t. 2. A. §. 1. n. 16.
Abbatiſſæ ſolæ non poſſunt præjudicare Conventui, & qualiter, nec poſſint acceptare profeſſionem Novitiæ, ibid.
Abbatiſſæ qualiter ſint capaces de jure viſitandi monaſteria ſibi ſubjecta, etiam privativè quoad Epiſcopum; & an poſſint, vel teneantur nominare, vel deputare Vicarium perpetuum, vel amovibilem Eccleſiæ, vel beneficio curato ejus Monaſterio unito, t. 2. A. §. 1. n. 17.
Abbates ex quo dicantur habere jus viſitandi Monaſteria, & quando ex privilegio habeant jus cognoſcendi de cauſis criminalibus t. 2. A. §. 1. n. 17.
Abbates mutuum recipiendo ſine conſenſu Monaſterii, non poſſunt obligare Monaſterium, niſi probent mutuum neceſſitatem, ſeu verſionem in illius utilitatem, t. 2. A. §. 1. n. 19.
Abbates non poſſunt alienare bona Monaſterii abſque evidenti neceſſitate, vel utilitate, etiamſi habeant beneplacitum Apoſtolicum, ibid.
Abbates, vel Priores Regularium non poſſunt obligare bona, nec redditus Monaſterii ſine interventu Capituli, & neceſſitate, ibid.
Abbates an, & quando præſumantur feciſſe de conſenſu Monaſterii, ibidem.
Abbates poſſunt etiam ſoli hæreditatem, legatum, vel donationem renunciare & in hoc Monaſterio præjudicare, ibid.
Abbates an teneantur ire ad Synodum, t. 2. A. §. 1. n. 20.
Abbates, & Epiſcopi non poſſunt remittere injurias ſuæ Eccleſiæ, vel Monaſterio illatas ſine conſenſu Capituli, & quid ſervandum de uſu, vel alia offenſa Monachi, t. 2. A. §. 1. n. 21.
Pro Moniali rapta, & jam profeſſa à quibus ſit habenda remiſſivè, ibidem.
Abbates, & hujuſmodi an poſſint, vel teneantur cavere de non offendendo pro ſuis ſubditis, ibid.
Abbatiſſæ qualiter ſint eligendæ, confirmandæ, benedicendæ, quanto tempore durare poſſint, de illarum poteſtate, & aliis pluribus notabilibus remiſſivè, t. 2. A. §. 1. n. 22.
Abbates, & alii Prælati Epiſcopis inferiores quomodo nuncupentur, de illorum dignitate, origine, & aliis remiſſivè, t. 2. A. §. 1. n. 23.
Abbates quam juriſdictionem & poteſtatem habeant circa Sacramenta, & alia, t. 2. A. §. 1. n. 24.
Abbates an poſſint celebrare Capitula, & domeſtica Concilia, facere Officiales, conferre ſtatuta, & diſponere circa Regulam in ſuis Monaſteriis, & alia plura remiſſivè, t. 2. A. §. 1. n. 25.
Multa de Abbatibus & Abbatiſſis remiſſivè, t. 2. A. §. 1. n. 26.
Abbatiſſa omittens ſine legitima cauſa ſumere ſolitam benedictionem qualiter incurrat pœnam privationis, t. 2. A. §. 1. n. 27.
Abbatiſſæ qualiter poſſint præcipere in virtute ſanctæ obedientiæ, & an ſint capaces habere juriſdictionem Eccleſiaſticam, & alia remiſſivè, t. 2. A. §. 1. n. 28.
Abbatis loco quando ſit Epiſcopus, & poſſit Monachos punire, t. 2. A. §. 9. n. 46.
Abbas in quibus puniat Monachos, t. 2. A. §. 9. n. 46.
Abbatiſſa qualiter poſſit renunciare juribus ingreſſus, tom. 3. M. §. 29. num. 4.
Abbas an reddat pœnam pro offenſa Monachi, t. 5. P. §. 10. n. 10.

ABLATIVUS.

Ablativus caſus ſignificat tempus imperfectum, & non requirit implementum, t. 1. A. §. 1. n. 1.
Ablativus abſolutus importat conditionem, & inducit formam, t. 1. A. §. 1. n. 2.
Ablativus abſolutus facit conditionem expreſſam, t. 1. A. §. 1. n. 3.
Ablativus abſolutus in contractibus importat conditionem, & non modum, & debet impleri, ut competat actio, t. 1. A. §. n. 4.
Ablativus in reſcriptis, & ultimis voluntatibus importat conditionem, ibid.
Ablativus abſolutus regulariter facit conditionem propriam de futuro, niſi repugnet ſubjecta materia, t. 1. A. §. 1. n. 5.
Ablativus interdum non ſtat conditionaliter, ſed cauſativè, ibid.
Ablativus abſolutus licet ut plurimum importet conditionem, ſæpe etiam importat diſpoſitionem, t. 1. A. §. 1. n. 6.
Ablativus adductus in ſubſtitutionibus, facit ſubſtitutionem reſolvere in ſuas ſingularitates, niſi repugnet mens teſtatoris, t. 1. A. §. 1. num. 7.
Ablativus abſolutus non probat numerationem, ſed intelligitur appoſitus in conſequentiam confeſſionis, t. 1. A. §. 1. n. 8.